

Williams-nuorten kesäleiri Italiassa

Williams-nuorten kansainvälinen kesäleiri järjestettiin tänä vuonna Italiassa. Noin 70 henkeä 13 Euroopan maasta kokoontui 17–24.7.2010 Cervarezzan kaupunkiin Reggio Emilian maakuntaan. Suomesta matkaan lähti neljä nuorta – Aapo, Emmi, Emilia ja Niko sekä kaksi ohjaajaa – Pamela ja Jaakko. Leirin teemana oli tänä vuonna ”Voin tehdä paremmin ja unohtaa pelkoni”.

Cervarezza sijaitsee noin 2,5 tunnin ajomatkan päässä Bolognan lentokentältä vuorille. Leiripaikkamme oli 1500 metriä meren pinnan yläpuolella, ja maisema oli sanoinkuvaamattoman kaunis. Noin korkealla ilman vaihtelut olivat todella nopeita – saimme nauttia niin auringosta, pilvistä, tuulista ja jopa sateesta. Lämmintä riitti, mutta ei kuitenkaan onneksi niin paljon kuin edellisenä vuonna Ranskassa. Yhtenä päivänä lämpö tosin kohosi 45 asteeseen ja silloin olimme kiipeämässä vuorille. Majapaikkamme oli tavallinen paikallinen hotelli, nimeltään Sport Hotel, ja asuimme kolmen hengen huoneissa.

Saavuttuamme meidät jaettiin neljään erivärisen ryhmään - oranssi, vihreä, punainen ja sininen. Saimme huivit, jotka kertoivat, mihin ryhmään kuuluimme. Tämä osoittautuikin todella tärkeäksi asiaksi. Ryhmäjako herätti sopivasti kilpailuhenkeä ja toisaalta ylläpiti yhteenkuuluvaisuutta. Niin linja-autoon kuin ruokailuunkin mentiin oma värin kanssa yhdessä eikä kansallisuuksittain, mikäli et kuulunut samanvärisen ryhmään.

Ensimmäisenä päivänä tutustuimme toisiimme leikkimielisissä Olympiakisoissa, jotka järjestettiin paikallisella urheilukentällä. Illalla oli ensimmäinen disko ja Italian ryhmä piti oman maaesittelynsä. Kaikki maat pitivät leirin aikana vuorollaan maaesittelyn, jossa kerrottiin paitsi omasta maasta myös oman ryhmän jäsenistä.

Seuraavana aamuna oli aikainen ylösnousu, kun lähdimme kohti kansallispuistoa, joka sijaitsi vielä korkeammalla vuorella. Siellä oli Calamone luonnonjärvi. Järvessä kasvoi pieni valkoinen kukka, jota ei kasva missään muualla maailmassa. Kukka olikin rauhoitettu.

Meille oli myös järjestetty retki Cerwoodin elämyspuistoon. Ohjelmassa oli kiipeilyä puissa, kaikilla oli turvavaljaat. Seikkailuradat olivat vaikeusasteeltaan erilaisia. Kaikille annettiin riittävästi aikaa ja leiriläiset pystyivätkin hyvin ylittämään omat pelkonsa, myös ohjaat saivat kokeilla rajojansa.

Ohjelmaan kuului myös valokuvauskilpailu. Ryhmien piti kuvata 12 erilaista kuvaa (kaunein pilvi, jotain punaista, pelko, ilo, rumin asia Italiassa, käsi jne.). Kaikilla ryhmillä taisi olla sama ”rumin asia Italiassa”, nimittäin se italialainen wc, joka oli vain reikä lattiassa...

Kävimme myös Bismantova vuorella, joka näkyi myös hotellihuoneemme ikkunasta. Vuori kohosi ylväänä, suorakaiteen muotoisena palkkina ihan niin kuin se olisi istutettu keskelle peltoa. Vuoren sisälle munkit ovat rakentaneet todella kauniin pienen kappelin. Meillä oli tilaisuus käydä huipulla asti, kaikki eivät kuitenkaan halunneet. Retken aikana oli tehtävänä rakentaa luonnonmaterialista penkki ja siinä kaksi ihmistä istumassa. Vaikea tehtävä, mutta hienoja penkkejä tuli!

Yhtenä päivänä vierailimme kalanviljelylaitoksessa. Laitos on kuitenkin hieman väärä sana, sillä se oli luonnonmukaisesti rakennettu lohien suojelua varten tarkoitettu kasvatuslaitos. Kaikki, jotka halusivat, saivat kalastaa oman lohien. Kalat syötiin illalla ja maukasta oli!

Leirin aamupalana oli joka päivä voisarvi – kroisantti - ja vaaleata leipää. Ruoka oli koko lailla pastapitoista - Italiassa kun oltiin. Yhtenä päivän saimme leipoa jokainen oman pizzan. Italiassa laitetaan pizzan päälle ainoastaan tomaattimurskaa. Meille kerrottiin, että se on aito pizza. Ja kyllä oli hyvää.

Leiri alkoi olla lopussa ja oli aika viettää viimeisen illan juhlat. Läksiäisjuhlat pidettiin Cerwoodin metsässä. Tarjolla oli maukasta grilliruokaa ja hyvää musiikkia. Meidän suomalaisten yllätykseksi pihalla paloivat jätkänkynttilät. Juhlat olivat hienot ja tunnelmalliset.

Viimeisenä aamuna oli edessä lähtö kohti Suomea. Kaikki ei kuitenkaan sujunut ihan niin kuin piti. Paluumatkalla meillä piti olla muutama tunti aikaa käydä Bolognan keskustassa. Tarkoitus oli nähdä myös italialaista kaupunkielämää. Bussi kuitenkin hajosi ja kaupunkireissu jäi väliin. Loppujen lopuksi saimme juosta lentokoneeseen.

Terveisiä Italiasta Pamela livari ja Jaakko livari